

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
Велико Търново

Година XXXVI

1978

ДЕКЕМВРИ

5

Вторник

Вестникът е основан през 1943 година

Брой 144 (4134)

Цена 2 стотинки

Програмен документ за работата с младежта

Маргарита КЕМАЛОВА,

секретар на Окръжния комитет на БКП

Изминаха четири месеца от публикуването на Писмото на др. Тодор Живков до ЦК на ДКМС. Отново вниманието на Партията, на младежта, на нашата общественост бе привлечено от много нови и изключително важни проблеми и задачи. Писмото разглежда всички нас, става повод за сериозни размисли и идеи, и стимул за сериозни изменения в съдържанието и организацията на работата на Комсомола, на държавните и обществените институти, на цялата наша партия. Нова ярка изява на партийната грижа за младото поколение е съставено продължение на Тезисите на ЦК на БКП за работата с младежта и Комсомола — ето как със сем точно се определят смисълът и значението на Писмото.

Сега практическото решаване на проблемите, поставени от другаря Тодор Живков, цялостното преустройство на комсомолската и пионерската дейност, на работата на партийните, държавните и стопанските органи и организации с младежта е изключително важна задача. Разбира се, преди всичко е необходимо да се изучи и усвои богатството от идеи, теоретически обобщения и практически предложения. Към това сега е насочена дейността на Окръжния комитет на Партията, на комсомолските комитети и организации. Излишното теоретизиране по предельно ясно поставените въпроси е замесено с целенасочени и конкретни разговори, с делови срещи на комсомолските ръководства с партийните, държавните и стопанските органи. Стремимеят на всички сега е да се начертаят конкретна и действителна програма за реализиране партийните задачи. Главен проблем, който е обект на анализ и разработка, е проблемът за качеството на младежката изява във всички сфери на обществен живот, задачата за решително издигане ефективността на възпитанието, обучението и професионалната подготовка на младите хора. Затова с основание отбелязваме, че във Великотърновски окръг вече се полага на чалото на общественото движение за изпълнение на поставените в Писмото изисквания и критерии.

На какво е необходимо да се обърне особено внимание сега в периода на осмисляне на този важен документ и на подготовката на програмите за работа с младежта?

Преди всичко много важно е да се проясним от разбирането, че изучаването на младежките проблеми, на интересите и потребностите на младежта не може и не бива да става с досегашния подход, на основата на субективни мнения и впечатления. Само добре обмислените и приложени научни методи и средства за изследване ще ни доведат до главното, до типичното, до всеобщото. И нека не смятаме, че социологическите изследвания са единственият път за това. Нужна е вседневна връзка, изучаване на младежката среда, на различните проявления на младежкия колектив. Нас, например, като идеологически работници се рязко ни вълнува въпросът за младежката аудитория, за нейните особености, за търсената проблематика, за най-результатните форми на идеологическо въздействие. С активна помощ на отдел "Пропаганда и агитация" на Окръжния комитет на БКП в продължение на две години по този въпрос ще работи Окръжният комитет на Комсомола и дружеството за разпространение на научни знания "Георги Кирков".

Второ важно изискване е да търсим и намираме такива пътища и средства за доволване и формиране на

интересите и потребностите на младежта, които да доведат до тяхното най-пълно съответствие с интересите и потребностите на нашето общество, с утвърждаването на социалистическия начин на живот.

Много са важните въпроси, които поставя в Писмото си др. Тодор Живков. Но когато мисляме за младите хора, за обединяващата роля, която имат младите хора да се стремеят, в съответствие с новите изисквания, към висок професионализъм, активно да участват в усвояването и внедряването на постиженията на научно-техническата революция, да дават конкретен принос за усъвършенстване социалистическата организация на труда, за укрепване на дисциплината, за формиране на трудови навики и умения. Но заедно с тези много съществени изисквания, в Писмото се обръща внимание за многостранността на тази реализация, което ще рече реализация не само трудова, но и реализация духовна, реализация обществено-политическа, реализация физическа. За постигането на тази цел своето място и определена роля имат всички обществени и държавни организации и институти.

В тази връзка искаме да приветствуваме инициативата на Клуба на младата художествено-творческа интелигенция във Велико Търново да оцени своите възможности през призмата на поставените в Писмото проблеми. Нещо повече — да се насочат към онези живителни въпроси, които използват всички отряди на младежта, да очертават ясно и конкретно програмата за тяхното изучаване. И тогава, уверени сме, плодотворно на техния творчески труд непременно ще бъдат не само желани и търсени от младите хора, но ще се превърнат и в дъщерни помощници на Партията и Комсомола за възпитанието на младежта.

С досегашния си принос в културния живот на окръг клубът на младите творци ни дава основание за тази увереност. Но в същото време ние отчитаме колко сме далеч още от изискванията в Писмото на др. Живков. Чрез страниците на вестника ние искаме да се обърнем към всички негови членове, към комсомолските дружества и организации, с изискването за още по-активна дейност за идейно-политическо, правствено и естетическо израстване на младите хора. Защото инициативата "Всеки млад творец — равноправен член на конкретна младежка трудова бригада" все още остава в плановите и идеите. Защото възпитанието на естетически вкус и критерий най-голямото място заема художественото творчество. Младата творческа интелигенция в нашия окръг трябва по-активно да се стреми към откровен диалог с всички млади хора.

Чрез своето творчество да утвърждават високите нравствени идеали на социализма и комунизма в поведението на младите работници, специалисти, служещи. Да воюват непримиримо с фалша и еснафството, с безвкусицата и увлеченията по упадъчното изкуство. Да стимулират стремежа към художествено творчество на младежките работници, студенти, ученици.

Проявите на клуба на младата художествено-творческа интелигенция под девиза "Писмото на другаря Тодор Живков — писмо до мен" показва, че решително трябва да се премине към практически дела. Задачите в по-далечна перспектива могат и трябва да се решават единствено на основата на целенасочена работа за решаване проблемите на днешния ден.

ДО КРАЯ НА ГОДИНАТА ОСТАВАТ 26 ДНИ!

Третата година от седмата петилетка вече е към своя край. През нейните напрегнати, изпълнени с творчески дела трудови делници колективите от промишлеността на окръга постигнаха нови успехи.

През единнадесетте месеца на годината промишленото производство се развиваше с устойчиви темпове, като бе произведена надпланова продукция за над 14 милиона лева. Създадени са предпоставки годишната задача да бъде преизпълнена с 3-4 дни предсрочно и се реализират допълнителните задачи от Националната партийна конференция и компенсационната програма.

Производствената задача през декември в промишлеността е реално изпълнима. Какво трябва да се направят сега!

Преди всичко е необходимо да се стабилизира ритмичността при изпълнение на всекидневните производствени графици. Упоритата, деловата работа и контролът за повишаване на дисциплината и чувството за отговорност, изразени най-ярко през ударните дни, не бива да отслабват и сега — през оставящите 26 дни до края на годината. Нужно е с още по-висока съзнателност и изискателност да се води борбата за икономии на су

ровини, материали, горива и енергия, всекидневно да се воюва за високо качество на произвежданата продукция.

Наред с това трябва да се мобилизират творческите сили и инициатива на всички трудещи се, за да приключи работата по насрещните планове и да се пристъпи към подготовка за ритмичното им изпълнение и преизпълнение още от първите дни на Новата година.

Важен момент в работата на промишлените предприятия през декември е и успешното изпълнение на плана за реализация на продукцията, предназначена за износ. В това отношение трябва да се осигури възможност за най-голяма реализация, за да бъде и ефективността от цялостната стопанска дейност на предприятията още по-висока.

Редица колективи от промишлеността на окръга вече изпълниха годишните си производствени планове, а от делни производствени и бригади — и своите планове за петилетката. Техните успехи са пример, който подкрепя и стимулира партийните организации — следват всички трудещи се за постигане на нови върхове в обществено-икономическото развитие на окръга.

труд
слава
78

ИЗПЪЛНЕНИ ГОДИШНИ ПЛАНОВЕ

ПРЕДПРИЯТИЯ, ОРГАНИЗАЦИИ, БАЗИ

На 30 ноември колективът на СМУ „Мостстрой“ — Велико Търново, който извършва строително-монтажни работи на територията на 7 окръга, изпълни годишната си програма. До края на декември само на обектите във Великотърновски окръг ще бъдат извършени допълнително строително-монтажни работи за над 300 000 лева.

Иван МИЧЕВ, директор
Петър ГРИГОРОВ, партийен секретар
Симеон ИВАНОВ, профпретседател
Веско НЕДЯЛКОВ, секретар на ДКМС

Колективът на ТПК „Москва“ — Сухиндол изпълни годишната си производствена програма на 30 ноември, като реализира надпланова продукция за 73 000 лева. Дъл за този успех имат цехът за запечатване и стерилизиране на месни консерви и основните отдели на кооперацията: „Конфекция“, „Киянти“, „Текстил“, „Плетачески“.

Неделчо ТИНЧЕВ

ЦЕХОВЕ

На 28 ноември колективът на цех „Бъдеще-2“ в Бугово изпълни годишния си план. До края на годината колективът ще произведе над плана 5 200 000 тухли за 180 000 лева.

Димитър СИМЕОНОВ, директор
Симеон КЪРДЖИЕВ, партийен секретар
Ангел АПОСТОЛОВ, профпретседател
Катя ПЕНЧЕВА, секретар на ДКМС

КРАВЕФЕРМИ

1. Кравеферма в Никоп със заведицата Парашкеван Върбанов, изпълнила годишния си план 110 на сто.
2. Кравеферма в Овча могила със заведицата Иван Пенев, изпълнила годишния си план 109 на сто.
3. Кравеферма в Червена със заведицата Атанас Александров, изпълнила годишния си план 104 на сто.
4. Кравеферма в Самоводене със заведицата Момка Манолова, изпълнила годишния си план 102 на сто.
5. Кравеферма в Павел със заведицата Александър Трифонов, изпълнила годишния си план 101 на сто.
6. Кравеферма в Козарец със заведицата Иван Начев,

На кое място сте?

Резултати от социалистическото съревнование в млечното говедовъдство към 30 ноември 1978 година

изпълнила годишния си план 101 на сто.
7. Кравеферма в Карансен със заведицата Борис Йорданов, изпълнила годишния си план 100 на сто.
8. Кравеферма на ДУС — Кесарево, филиал Горна Оряховица със заведицата Динко Динчев, изпълнила годишния си план 100 на сто.

ДОЯЧИ — ДВЕСТАТОННИЦИ

Куна Велкова, Мария Косева и Бонка Христова от Червена.

Петилетката — за три години

Във великотърновската фабрика „Деню Георгиев“ ударните дни за преизпълнение на стопанските задачи се превръщат в дни за лични трудови рекорди. Няколко десетки работнички вече отдавна работят по плана за 1979 година, а само в бригадата на Веска Тарасенкова от довършителното отделение на предприятието те са два надесет.

Бригадирката заедно с Атанаска Енчева, изпълнила предсрочно годишния си план, и младите работнички Мария Барова и Димитрина Влодова (на снимката) често обсъждат възможностите за още по-ефективна, срочна и качествена работа. Тук е и качественят контролор Елена Дамянова.

През миналата седмица едно очаквано трудово събитие в бригадата на Веска Тарасенкова зарадва колектива на цялата фабрика — гл. дачките Цвета Тодорова и Пенка Стоянова (на снимките). Изпълниха с две години и един месец предсрочно производствените си планове за VII петилетка. Цвета Тодорова работи 17 години в предприятието, а колежката и Пенка — 16. Сега техните работни места са едно до друго и те често си помагат в работата.

Гордее се, че работата на близко до такива жени — казва ни младата работничка Мария Барова, с една година и няколко месеца трудов стаж в предприятието. — А двете жени, които най-рано от всички навлязоха в трудовите делници на VIII петилетка, няма какво да крият от своите колежки. Тайната на техния успех е по-стойностно и трудолюбие.

Йордан ВЕЛИКОВ
Снимки Иван ДИМИТРОВ

Към комсомолската работа — с качествено нов подход

Вчера се проведе XVI четно-изборна конференция на комсомолската организация във Великотърновския университет. На нея присъствуваша Никола Василев, първи секретар на Окръжния комитет на Партията.

Състояла се дни преди Празника на българската студентска младеж, конференцията се превърна в откровен разговор. В дух на критичност и самокритичност бяха анализирани постиженията и слабостите в доклада на секретаря на университетския комитет на Комсомола Пламен Цанков.

Обширно и задълбочено изказване направи другарят Никола Василев. Този годишен отчетен и изборен в Комсомола, подчерта той, се провеждат след публикуването и задълбоченото обсъждане на Писмото на др. Тодор Живков до ЦК на ДКМС и Решението на Политбюро на ЦК на БКП за разгръщане на общомладежко и общонародно движение за изпълне

ние на задачите, поставени в Писмото.

От името на Окръжния и градския комитет на БКП другарят Василев оцени високо дейността на университетската комсомолска организация, под черта положителните моменти в подготовката на високо квалифицирани специалисти.

Таня ХРИСТОВА

Искра в Балкана

В неделя в балканското село Илаков рът бе чествувана 75-годишнината на читалище „Пробуда“. На юбилейното тържество бяха дошли от много къщи на сградата, на които е скъпо делото на читалището.

Внушаващо слово за на подполюваната дейност на юбилея произнесе неговият председател Цончо Никифоров.

Зам.-председателят на Окръжния съвет за култура Йордан Димитров прочете Указ на Държавния съвет за отличаване на читалището с орден „Кирил и Методий“. Писмен, заповедта на Комитета за култура за награждаване на 10 активни читалищни дейци с почетната значка „Отличие за читалищна дейност“. Той прочете и почетен адрес до юбиляра от Окръжния народен съвет и Окръжния съвет за култура.

Тържеството завърши с програмата на хора при читалището.

От 24 ноември до 2 декември в Илаков рът бе организирана десетдневна на читалищната самостоятелност с гостуване на самостоятелни състави от близките села и с участието на театралния състав при читалище „Пробуда“ в Илаков рът.

Никола НЕДЯЛКОВ

ДОЯЧИ — СТОТОННИЦИ

Кръстина Цветанова, Пенка Илиева, Тинка Веселинова, Димитрина Тодорова, Диана Петкова, Мария Тодорова, Пенка Веселинова, Георги Влаев, Цела Георгиева и Марияна Божанова от Моравя, Секрие Османова и Айше Хюсеинова от Присово.

ДОЯЧИ — ПЪРВЕНЦИ

Мариянка Стоянова и Венера Борисова от Павел, Йорданка Атанасова и Неделя

Флорева от Свищов, Генчо Тодоров от ДУС — Кесарево, Аназа Данкова от Свищов, Минка Николова и Милка Йанкова от Козарец, Елена Георгиева от Свищов, Йорданка Симеонова от Павел, Димитър Сотиров от Овча могила, Мариян Линков и Руси Николов от Свищов, Петър Георгиев и Милка Григорова от Овча могила, Георги Маришев от Свищов, Иванка Патарева от Долна Липница, Генчо Генчев и Райна Иванова от Лясковец, Недка Златева от Овча могила, Димитър Маринов от Моравя, Ваня и Петър Атанасови от Елена, Мехмед Асанов от Леленци, Йорданка Зеланова от Долна Липница, Кадир Мустафов и Юсеин Мустафов от ДУС — Кесарево.

Поглед след една година

Измина една година от забележителното слово на другаря Тодор Живков пред участниците в Третата национална конференция на младите литературни творци. Естествено ние, младите писатели, можем да бъдем самогорди от това, че именно пред нас за първи път бяха разглеждани тези важни партийни постановки, които станаха общовални за всички български творци от всички възрасти. Но същото така естествено е, че освен гордостта, би трябвало да носим в себе си и усещането за повишена самовисокостност.

Не бих искал да занимавам сега читателя с всички онези организационни форми, с които и Кабинетът на младия писател, и Съюзът на българските писатели, и ЦК на ДКМС реагираха на Словото на другаря Живков и останалите важни партийни документи, които в една или друга степен са валидни за литературната смяна, която се неотделима част от народа. Такива форми има, разбира се, но читателят винаги предпочита да види резултата. А резултатът, който става дума за младия писател, не е нищо друго освен творчеството — литературата, която би трябвало да отрази всички примени в майсторлъка, мирогледа, са мочувствително, впечатлителността и обекта на тази впечатлителност, настъпили в един или друг млад автор.

Може би една година е твърде малък срок, всеки запознат с издателската практика ще потвърди това, но дори и от отделните публикации в периодичния печат се усеща подемът на младата ни литература. Усеща се преди всичко в областта на категоричността на гражданското присъствие на младия писател. Един млад творец може да носи в себе си амбициите на завоевател на формата, но може да носи в себе си и амбициите на завоевател на човешките души.

И ако преди малко се осмелях да твърдя, че в последното време се забелязва едно по-категорично гражданско самосъзнание у младия автор, имам предвид това, че усиленият си писател като че ли взе да прехвърля към целта за видимо присъствие в нашата съвременност. Това има своите условия — от няколко години насама критиката и общественоста признаха очевидния факт — нарасналото майсторство в областта на формата. Като че ли най-сетне, в най-общи линии, разбира се, професионалното литературно умение стана не достояние на един или друг начеващ творец, а задължително изискване към онези, който иска сериозно да се захване с перото. От тук нататък започват барьерите, които трябва да преодолее човекът, който възнамерява да стъпи в голямата литература — има ли или няма го личен принос в осмислянето на една многообразна и сложна действителност, създава ли образи на истински хора, ако е белетрист, въннува ли той истински хора, ако е поет, сътворява ли реален конфликт, ако е драматург, изживява ли някаква истина, ако е критик. (Впрочем тези изисквания спокойно могат да бъдат разнесени — те са валидни за всеки жанр). И в това, че голяма част от литературната смяна разбира необходимостта от реално присъствие в съвременността аз виждам първия резултат от Словото на другаря Тодор Живков.

А това никак не е малко, то е все едно един млад човек да направи крачката между розовата мисъл „животът е пред нас“ до обгабената с всички цветове на дъгата и уви, не само на дългата мисъл „да, но той е край нас и вътре в нас“.

Росен БОСЕВ
Председател на Кабинета на младия писател

С притъпени от изостряне сетива,
забравили как се спи на трева,
не душата преситена
и на тялото — още жадно
все им е хладно нощем,
все им е хладно.
Гоним времето, прегазим го с автомобил.
Кротко на син ни иде конче с грива от свила,
харчим радостта от живота
като скрито имане —
страхливо и бързешката —
за други да не остане.

Анета ПЕТРОВА

Посвещение

Когато всички ще те изоставят
и кляуки изпод камъните изпъзват,
не хвърляй хулит си, поругаван,
сега те с нищо няма да те защитят.
Укрив в сърцето си добрите думи.
От твоите болки подлещи ще се тешат.
Но ти живея! —
Изгуби, ли се дружини,
ще вземе огънче за своята душа
от тая мерена с проклетие глава.
И ти, човеко, ще му бъдеш фар в нощта.

Димитър КЕНАНОВ

Отклонение

И както бях пребита без бой в деня свободен
аз тъкло стиснах зъби, куража си събрах —
онази кротка шипка в другарския следобед
сърцето ми избодя, очите ми издра!

Като пиян се люшна назад простора мътен,
и спънцето прогледна като за първи път,
и едри капки кръв, търкулнати на пътя —
приличаха на шипки, пътуваха към смърт...

„Приятелю сме! — рекох. — Почакай! Нямам сили!“
Но тази бодра шипка си имаше бодли:
с тях казваше, каквото години бе таила...

И в този миг, приятелю, престана да боли.
Това се преживява... И пак оставам будна.
Вън трябва да е зима — поява тъмен грак...
А колко шипки спят под снеговите трудни!
Дано не дава господ да ги сънувам пак!

Валентина РАДИНСКА

Примирие

В неделя вечер ордите отстъпват —
преали, отегчени и вмирисани
в колони от коли пресипнали
и в прашни автобуси, влакове
с цигарен дим, втвърден под лампите...
От кошници и сакове прехвърлят
в дебели и мъркащи хладилници
месо в буркани, меко сирене,
яйца огромни с кръв запечена
по сипкавите, дългестни черупки...

В края на деня

Направо през полето,
през сухите поречия
върви в лъчите сетни
баща ми всяка вечер.

Върви Мълчи... Притичват
край него звуци страни,
а залезът наднича
зад селското му рамо.

Върви той с грижа лятна
след санка удължена,
прелита птиче ято
в небето свечерено,

а хоризонтът мълком
потъва и се вдига...
Върви баща ми дълго!
Върви... И все не стига.

Минчо КУПРИЯНОВ

РЕСТАВРАТОР

Иван БОЧЕВ

Николай КОЛЪ

Лично време

На Г. Константинов

За в къщи все си имам оправдания.
Жена ми до нясита ги е слушала.
И зимните, и летните разписания
за влакове са й дошли до гуша.

По гарите поиянога, в престонте,
за стихове откривам два-три мига.
Но краденето — нали не е мое —
и в стиховете нещо все не стига!

До никъде не се оправям с времето.
И все на половинна всичко върша.
Ако поискам книга да си взема —
ръцете си забравям да избърша.

Като печат за пълна неграмотност
остават по прочетените листи
петна от двете ми ръце работни.
И после трябва дълго да ги чистя.

Но пак за хляба аз напрегам сили,
защото нищо даром не се дава.
И черното под ноктите остава...

А що сапун ръцете са изтрили!

Минчо МИНЧЕВ

МИТКАЛОТО

Стоян ЗДРАВКОВ

Пристанище

Тук водата е ленива като в черупката на миди.
Плуват мъртви водорасли и петна от нафта.
Оглушал от крановете, не дочува
мелодията тиха на вълните;
от електрическите крушки ослепял —
не подозираш нощем за звездите.

Георги БЕЛЕВ

От години тъй стоиш и гледаш корабите
[Как се стопляват блестящите им силуети в хоризонта]
и с детско любопитство
не преставаш да се питаш: „Какво ли е отвъд!“

Има животът ти така ще мине! —
защо не тръгнеш!

С отпуснати ръце —
както очакваш!
Откривал си вратата,
но не прекривал прага...

Паруш ПАРУШЕВ

Смъртта на Калоян

Мост към Беломорието — Солун,
златен излез и сърце търговско,
хубав като приказка, охотен,
същ любовник на вълните морски.
Кляз на Беломорието, който
със стени опасан и амбици,
на историята колелото
движи със пророческа десница
От въртенето погиват хора...
Само хора ли! Епохи цели!
Симеон от тук поведе спора,
тъжна смърт тук Калоян спечели.
Калос значи хубав, значи още
толкова победи — все блестящи.
О, Манастрови, горчиви нощи,
кой така бездушно ви изпраща!
Подло ли на някоя царица
заговорничи във чуждо ложе!
Като стръвен клюн на хищна птица
копнело край на всичко сложни.
Гневни и разплакани войници
с камъни предателя пребиха,
после, в погребална върволица
чак до Търнов те вървяха тихо.
Може би са промълвели само:
„Куманино, куманино, кой си!...
Нека за праха ти мир да няма,
а духът ти вечно смърт да проси!“

Николай КОЛЪ

Към поезията

Във твой светъл храм на пръсти влизам.
оставила на входа титла, суета и страх.
На чистата ми бяла риза
обикновените човешки радости
вместо отличия блестят.
Живее просто, като птица,
познала висините,
сладката умора от труда
и веселия глъч на пълното гнездо.
Заклучила сърцето си за злосъ
аз страдам и обичам,
и вярвам,
вярвам в хората,
напук на всяко зло.
Не искам тежки дарове —
не съм от знатно потекло,
сърцето си ти давам,
незащитено,
честно
и добро.
Не искам никакви награди,
достатъчно ми е това,
че ти живота ми беляза —
ще б-да твоя до смъртта!

Ружа ВЕЛЧЕВ

Търновската поетическа вълна

Белокотърновският универзитет навършва своите първи петнадесет години. Това е съвсем кратък срок, за да се натоварят трайни традиции, но и достатъчен — за да се предусети техният смисъл и потенциален заряд. Делът му в духовния живот на съвременна България теърва ще се откроява. Сигурно ни липсва достатъчното чувство за историчност, което би ни по-могнало по-категорично и същевременно трезво да съдим за мащабите и значимостта на делото, на което сме свикнали, а и участници — пред очите ни се формира едно самостоятелно средище на култура, на хуманитарно познание на съвременността.

Бъдещето ще ни помогне да заживеем с ясна представа за Велико Търново и на нашия университет като лабoрагория и на художествено-творческата мисъл. Спрем ли се на поезията и белетристиката, създадени от възпитаните на нашата „Алма матер“, ще видим, че те са един процес все още в своето начало — жизнен и продуциращ, бдител и многообещаващ — и в тоя смисъл като че ли е рано за историята.

Но равносметка може да се прави — защото процесът е своята стихия, за-

щото равносметката е право на възхождащия, на силния, на мощния — на онова, което има бъдеще. А „търновската вълна“ в литературата на най-младите е явление и процес тъкмо с тоя облик...

Равносметката има външни измерения, които намират ко-личествен израз в цяла поредица от книги на поети и белетристи. Ще ги изброя всичките: К. Ковачева е авторка на стихосбирките „Тръб-ва да те има“ и „Бюлетин за времето“. Ян. Янков — на „Така, както всеки ден“ и „Горична кръв“. М. Георгиев — на „Село“, Б. Христов — на „Вечерен тропет“ и „На седмия ден“. Т. Кисуров на „Южна гара“. Р. Русев — на „Горещо пладие“. Ив. Се-рафимов — на „За да разтво-ри птицата криле“. П. Алек-сандрова — на „Добрия дух на къщата“. П. Парушев — на „Свят от тебе сътворен“, В. Евтимов — на „Пълна връх“, В. Мандева — на цит-къл стихове в „Лирично ято“. Янка Георгиева — на детс-ка стихосбирка. Ето картина-та и в прозата: А. Калоянов е автор на сборниците с раз-кази и новели „Последното жито на лятото“ и „Селни-ца могила“, на романа „Дим-ият Злочест и войводата

Патрев“, Ив. Мишев — на книгите „А Венеция не тряб-ва да потъне“ и „Като она-сият в планината“ и др.

Но равносметката на явле-нието има и богати вътреш-ни измерения и същност. Кни-га като „Тръбва да те има“ и „Бюлетин за времето“, „Ве-черен тропет“, „Село“, „Се-лища могила“, „Димитър Зо-лочи и войводата Патрев“ са израз на зряла творческа по-зиция, на самостоятелно при-съствие в художествения про-цес.

За да дам завършеност на картината, ще трябва да спо-мена и за перспективите, ко-ито също поемат своя дял, когато дирим мащабността и смисъла на явлениято. Освен новите книги на повечето от авторите, които споменах, се очакват дебютните прояви на поети като И. Велчев, К. Пенев, Здр. Пеев, Д. Кена-нов, Ант. Горчев...

В дните около поредния и хубав студентски празник да пожелаем на всички — на-тия, на които вече е начер-тава „кръстен знак“ съдбата и са поели пътя на своята творческа Голгота и на-ония, които идват и ще дой-дат — неистова жажда за-себеосъществяване и успех!

Доц. Иван РАДЕВ

Млечни зъби

Всички хора като деца — имат млечни зъби.
Природата ги е дала, за да дъвчем със тях.
Но се опитваме и да хапнем — затова те опадат.

Аз ви моля останете млечни зъби!
Останете, защото е страшно!
Най-страшно е, когато изтича от вас
бялата обич на нашите майки,
живото мляко на нашите майки,
за да отстъпи своето място... на отровата.

Венко ЕВТИМОВ

Пътуване към детството

Метличини мом,
моя сини метличини,
жадно пили цвета на небето,
идват тихо — и блесва просторът —
синеок и към мене затичан.
Прегръщам го влюбен,
влюбен до болка във спомена,
парещ с прашните детски пътеки
идват пътеките — все извървяни —
и смирено в нозете ми спират.

Литвам към детството,
детството в слънце оняло,
яхнал лудо пътеките свои.
Пак в пълно полето с метличини —
те са там, но момчето го няма
Търсят го вредом,
вредом го чакат притихнали,
чакат хиляди сини очи.
Идва момчето — отдавна пораснало
и целува добрите метличини.

Николай ХРИСТОВ

БОЙНО КРЪЩЕНИЕ

Мотко БУМОВ

Разговор
на актуални
теми:

Работният ден свърши. Млади хора, накъде?

„Сега трябва да се организира истински поход за решаване на проблемите на пълноценното използване на увеличеното свободно време.“

(Из Писмото на др. Тодор Живков до ЦК на ДКМС).

Разговорът започна с една кореспонденция. Непоръчана предварително, породена от желанието на младежите от Велико Търново да прекарат смислено часовете след работа, да се веселят. Авторът — Иван Нурков, е млад специалист в отдел „Статистика“ на Териториалния информационно-изчислителен център.

В разговора участваха Господин Господинов, първи заместник-председател на градския народен съвет във Велико Търново, Николай Иванов, директор на Окръжния младежки дом, Кънчо Атанасов, председател на Клуба на младата художествено-творческа интелигенция, комсомолци от дружеството на бригадата „Соня“ със секретар Радка Данева от Завода за телевизори и радиоприемници във Велико Търново.

Всъщност не събрахме участниците заедно, намерихме ги на работните им места. Но какво от това — те прочетоха кореспонденцията, нещо подкрепиха, с нещо не се съгласиха, направиха други предложения и... разговорът стана.

Но подпред: ето самата кореспонденция.

Всяка есенна вечер ...

...или какво се крие зад свободното време на великотърновската младеж

Тънки мъгли лягат из дефилетата на Търновския Балкан. Есен е. Ослабените лъскава дърветата се баграт в спокойните тонове на последните слънчеви дни, преди да оголят мръзещите клонове. Берекетът от полята е почти прибран. По селата миги и момци на бележки се събират и от къща на къща обелват кукургуза на цяло село... Било е някога...

И сега лягат, макар и по-дебели, есенни и заводски мъгли над Янтра и баирите. И сега берекетът е почти прибран. Но старият повод за вечерни срещи вече го няма. Остава потребността от тях срещи.

И виждаме привечер — улиците се заливат от млади хора, жадно търсещи облагодеящото общуване не само с връстници, а и с хубава музика и тапци. Учениците напразно очакват откъде да дойде електрическата китара. Там, където го търсят, е тихо, а музиката във вечерните заведения за жалост просвирва след вечерния им час.

За преминалите ученическата възраст възможността се много по-големи. Реномираните ресторанти и механи чакат с мешаната си скара и богата избор на алкохолни напитки. Така че ако искаш да потанцуваш или просто да се събереш на разговор, неминуемо трябва да намериш чашката с алкохол. Но колко от младежите в нашия град имат възможност всяка вечер да посещават ресторант — ако действително търсят в него само музиката?

Излиза наяве противоречието между правилно възпитаността от нашето общество потребност от социално общуване и неравнопоставеността възможности за задоволяването й. А ценностната ориентация в основни линии се формира в тази възраст и по-късните и неблагоприятни варианти биха свидетелствували за недостатъчност на грижа на обществото именно в този момент.

Едно удобно и привлекателно разрешение на това противоречие е в създаването на младежки клубове, но клубове по класически об

разец — с помещение, членове, председател, членска карта и внос. Такива клубове биха могли да се организират за работническата, учреджеската, студентската, ученическата младеж, да се създадат традиции. Поука можем да извлечем от младежите в Кракот, с които нашия град има традиционни връзки. От ни кому ненужни подземия те направиха собствен клуб, който се превърна наистина в обединителен център, в място за полезни срещи на краковската младеж.

Все още във Велико Търново Клубът на младата художествено-творческа интелигенция няма собствено помещение. Поради това тя е принудена да обсъжда творческите си проблеми по кръчми и механи.

Сегашният градски младежки клуб „Велико Търново“ освен че не отговаря на изискванията, не е разположен на подходящо място. Далече е от градския център и е отделен от основния младежки поток във вечерните часове.

Защо да не се преустройт стари помещения? Великотърновската младеж няма да пожали труда си за едно такова преустройство. Има и някои заведения, сега съществуващи, които с или без преобразования биха се превърнали в съвременни младежки клубове — сладкарниците „Орбита“ и „Еделвайс“, бившият ресторант „Полтава“ бар „Стадион“.

Строи се нов център на града, моментът творчески подход за младежите да отправят своите искания към съответните органи, за да се предвидят, планират и инвестират места за младежки срещи и увеселения в този нов център. Възприемане на предложение в такъв дух е наложително, още повече, че трябва сериозно да се помисли какво ще оживи новия център във вечерните часове — часове за отморна, приятна разходка, очаквани срещи. Ще се озовем ли след десетина години на един огромен площад от цветни камъни, заобиколен от заклучени учреджески врати.

Самодейността — една от териториите за изява на младите

ТЕМА ВТОРА:

За базата за увеселения и младежки срещи

Велчо ВЕЛЧЕВ от бригадата „Соня“:

— Освен в кръчмите, няма къде другаде да отидеш с приятели. Прав е Иван Нурков. Има няколко кафе-сладкарници, но и там се сервира алкохол. В „Полтава“ например, ако не пиеш алкохол, те гледат презрително и пълват. Спиртни напитки се продават дори в сладкарницата „Орбита“. Защо „Полтава“ например да не стане младежка сладкарница?

Господин ГОСПОДИНОВ:

— Правилно сме опити, но са излизали неуспешни. Никога обаче няма да откажем — ако Комсомолът реши да използва сладкарницата за някоя изява, да не се сервира алкохол.

Много правилна е идеята на Иван Нурков за новия градски център. Предложението му са уместни и навремени.

Велчо ВЕЛЧЕВ от бригадата „Соня“:

— Мечтата ни е да се построи младежки дом с условия за спорт, за самодейност, зали по интереси. Съгласен сме да помогнем с труд.

Господин ГОСПОДИНОВ:

— Поне до 1985 година няма перспективи...

ТЕМА ТРЕТА:

За връзката между младата художествено- творческа интелигенция и младежта

Николай ИВАНОВ:

— Освен увеселения Окръжният младежки дом организира и изяви, които могат да задоволят естетическите потребности на комсомолците. Един път месечно например любители на джазовата музика могат да посещават джаз-клуба. Темите са интересни, музикалните илюстрации са на живо — кантим най-добрите наши изпълнители. Тези, които се интересуват от поезия и белетристика, могат да присъствуват на литературните четвъртъци всяка седмица. Тогава младежите творят на окръжния младежки дом обсъждат свои нови творби. Ателието на младия художник урежда постоянно изложби в зала 30.

Марин КИРИЛОВ от бригадата „Соня“:

— Да отидем на литературен четвъртък? А защо не?

Валентин АТАНАСОВ, съшо от бригадата „Соня“:

— Сам не бих отишъл, но ако тръгне цялото дружество, няма да се делия...

Радка ДАНЕВА, комсомолски секретар на дружеството:

— Разбира се, можем да отидем

Кънчо АТАНАСОВ:

— Всички, които желаят, могат да идват. Ако е необходимо, ще се преместим в по-голяма зала.

Макар че разговорът е за Велико Търново, бих искал да споделя замислите за изяви на Клуба на младата художествено-творческа интелигенция за целия окръг, особено за селата. Ние мислим, че сме направили не малко, но Постановлението за стабилизирани работни нати сила и разширяване участието на младежите в селското стопанство изисква от нас още много. Ето защо по инициатива на Клуба на младата художествено-творческа интелигенция Дружеството на писателите съвместно с Окръжната библиотека изготви план за гостувания, творчески портрети, литературни четения в селата. Дружеството на писателите ще кани изтъкнати наши творци, свои членове, на едноседмични гостувания и срещи с колективни от окръга.

Инициативата обаче трябва да бъде не наша, а на самите комсомолски комитети от селата и предприятията. Нека те ни кажат с кои творци нека да се срещнат. Нека се запланират малко неща, но да се подготвят качествено. Ако е възможно, нека сегашната сладкарница „Орбита“ освен за срещи на членовете на клуба стане място, където комсомолските комитети да правят заявките си чрез човек, задължен да движи вписите на клуба. Той да заведе нещо като бюро, осъществяващо връзките на Окръжния клуб на младата художествено-творческа интелигенция и комсомолските организации.

Зашото целта е връзката с младите хора да се превърне в поход — постоянен и добре организиран.

Задочния разговор осъществява Тана ТОДОРОВА

Снимки Иван РУСКОВ

Приятелство, родено в браздите

След отминалият влак перонът на гара Моравя опустява. Светлинките на селото сякаш засипани с прах се отдалечават, измъжукащи зад стъклото, докато напълно се изгубят в нощния мрак. Трудно се различава панорама та зад прозореца, но неусетно тъмнината се разбива от няколко далечни светли точки. Заслонил чело до потното стъкло, вече виждам само тези жълти искрици. Препроavam фаровете на три трактора... Оре нощната смяна. Знаем, че това е групата на тежките машини, а в една от тях седи зад волана и той — Георги Петев. Онова весело момче с катранено-къдрите коси, с което се запознах само преди няколко часа.

— — —

В края на ноември денят е къс и студен. Неусетно се ирква. Докато се запознаем, докато поговорим за това-онова, здрачат се спуска бързо и своиски покри село то със синкава тъмнина.

— Завърших техниката по автотранспорт в Плевен, а след казармата бих решил да стана шофьор. Дори за починах, но...

Понякога човек наистина не знае къде е истинското му призвание... В оная късна есен стопанството получило два мощни трактора Т-150 и изведнъж изникна въпросът на кого да ги поверят.

— Дълго се колебах — продължава Гошо, — но в крайна сметка новата техника ме привлече. Сега обичам работата си, макар да е трудна и на три сменя, защото ми доставя удоволствие.

Малко по малко трудността се предавали, отстъпвали, не били вече толкова страшни. Не с години, а с месеци се подобрявали неговите постижения. За седмте месеца на годината той обработва със своята машина 48 000 дека мека оран, икономиса 7463 кг гориво-смазочни материали. В жътвената кампания му е гласувано още по-високо доверие — да бъде помощник-комбайнер на най-новия немски комбайн в стопанството Е-512. За четирнадесет дни с него той оживя 1966 дека и овършва 927 т зърно, с което заслужено получава от окръжния штаб по признание то на реколтата флагче „Първенец-комбайнер“. Това са цифри от сухата статистика. Макар и да говорят красноречиво, те едва ли могат да дадат пълна представа за напрегнатото ежедневие на младия механизатор.

От ранна пролет до късна есен полето погълща песента на мощните двигатели. Понякога тя е сърдита и уморена, друг път весела и бодра, но винаги в нея звучи една увереност. Увереност, явята от сърцата на младите хора зад воланите...

— — —

Със секретаря на общинския комитет на ДКМС Илия Павлов дълго не можем да се свържем с работилниците на стопанството. И когато накрая успяваме, се оказва почти невъзможно Тодор Миланов да се освободи. А сямо след час започва комисията молското отчетно-изборно събрание, на което той ще бъде председател. Една от машините се повредила и Тодор узнал за това, зарязал почивката и отива направо в гаража. Докато го чакаме, чета характеристиката, с която е предложен за високата правителствена награда. От личен тракторист и механик. В графата за изпълнение

плана за декарите мека оран срещу неговото име винаги стоят високи цифри. През 1977 г. е икономисал горивосмазочни материали 7625 дека за полугодие на та... — 4164 кг. Носител е на значката „Отличник на МЗХП“. Пестеливост, а декрите са предавани в срок, винаги добре обработени. Дамата приятели постоянно дказват превъзходните качества на новите трактори, полюбват собствените си постижения.

Вратата се отваря и заедно с хладната на влажната вечер, промъкнала се през нея, при нас влиза някак мургав мъж с омаслени работни панталони и небрежно плъзната яка на вълнената шуба. Няма да време да се преоблече, а и нали след събирането отново ще се връща в работилниците. Запознаваме се. От откритото му приветливо лице лъха доброта, но все пак не убягва и една скрита тревога, чувствуваше, че мислите му не са само тук, при нас в топлата кабинет, а и там — при машината. Тодор Миланов не обича да говори за себе си.

— От село съм и нищо тук не ми е чуждо. С гошо от две години караме пресията на механизатора. Някои младежи може да я отбигват, но ние сме се заели с нея и не смятаме да я оставяме.

Тодор е по-възрастният от двамата приятели. И става му в стопанството и по-голям — осем години. Пет от тях като заместник-бригадир на механизаторите. Сам напуснал тази длъжност и пожелал да работи на новите трактори. Трудности имало. Някои ги съжалявали, други ги окуражавали. И помощ получавали, но се убедили, че е нужно преди всичко сам да си помогнеш.

Разговорът потръгна, оживя. Съговорим за постановлението за подобряването условията на работа на младежите, заети в сферата на селското стопанство. Те и двамата са доволни от него. А секретарят ги убеждава, че непременно трябва и тази година да отидат на сбора на плодородието във Варна. Макар и да се съгласяват, те не са напълно уверени, че е правилно да отстъпват от полето цяла седмица. Нали съборът може да мине и без тях. Но се оказва, че този път не може. Тодор Петков Миланов и Георги Петев Георгиев, механизатори от клоновото стопанство в Моравя, са отличени с високите правителствени награди — „Орден на труда“ — бронзов.

Бързо минава тяхната вечер. Навън съвсем се е стъмнило и студът прибира минувачите на топло в стаята. Разделяме се с Тодор и Георги. Те остават на събирането, а после ще бързат за нощната смяна и работилниците.

— — —

От поклащането на вагона трите двойни снопчета светлина потрпхват в тъмнината. После постепенно избледняват, докато се загубят. Но дали наистина се загубват те? Не остават ли загинали отбелязани в дълбоките бразди след младежките трактори на Тодор и Гошо, на техните другари? Не остават ли с оня жив пламък в очите на двамата приятели, които всички в Моравя обичат и уважават?

Светлинки, замесени в хляба, който ядем...

Миролюб ВЛАХОВ

ТЕМА ПЪРВА:

Къде може да се отиде след работа във Велико Търново

Николай ИВАНОВ:

— Още в началото искам да подчертая, че организиранието от Окръжния младежки дом изяви от градски мащаб са само част от дейността му.

Съгласен съм с Иван Нурков, че направеното за млади те хора в града е съвсем не достатъчно. Не приемаме оба че предложението му за създаване на клубове с предсдател, членска карта, внос. Младежките клубове трябва да са за всички. Доуточнение е необходимо и за клуб „Форум“ в Кракот — това е клуб само на тяхната художествено-творческа интелигенция. На предложението и нашите млади творци да си имат клуб — ще им се предостави сегашната сладкарница „Орбита“.

Велчо ВЕЛЧЕВ от бригадата „Соня“:

— И нашето мнение е като на Иван Нурков — че градският младежки клуб не е на подходящо място. Освен че там не ни харесва, на забавите е толкова тесно, че не можеш да се разминеш...

Господин ГОСПОДИНОВ:

— Не съм съгласен, че място е неподходящо. Когато то младият човек иска да се повесели, той ще отиде и там. Нашето впечатление е, че клубът не се използва пълноценно. Отпуснахме бройка за библиотеката, но и това не го съживи.

Комсомолците от бригадата „Соня“: Стараме се да дадем всичко, което можем в работата си. А след това желаем да потанцуваме, да спортуваме, да се срещнем някъде с приятели

Николай ИВАНОВ:

— И като база, и като организация на работата, той не отговаря на изискванията. В момента се ремонтира, сменен е председателът. След Нова година клубът ще посрещне младите хора обновен.

Но освен градският младежки клуб възможности пре длага и Окръжният младежки дом. Всяка седмица комсомолците могат да посетят:

• Концерти с изтъкнати наши и чужди изпълнители, организирани по линията на „Българска музикална младеж“ съвместно с Окръжната концертна дирекция.

• Дискоотека — в сряда за средношколци и в събота — за трудова младеж.

• Младежко увеселение в неделя.

• Организиране също така пролетните и новогодишните

балове, балове на абитуриентите.

Марин КИРИЛОВ и Ганка ВАСИЛЕВА от бригадата „Соня“:

— Не знаем за дискотека, не сме чували. Може би е слабо популяризирана.

Николай ИВАНОВ:

— Сложили сме големи плакати пред Окръжния младежки дом, но изглежда това не е достатъчно. Може би трябва да се свържем по-тесно с комсомолските организации по места.

Напълно разбираме, че на правеното не е достатъчно за хладната младеж на окръжния град. Но за сегашната база това е максималното, което можем да предложим.

Предложение на редакцията

Не може ли след окончателното изяснение на ВВВУ „Васил Левски“ старите сгради да се използват от младежите? Там има лятно кино, площадки за танцуване. Подходящо място е за младежки срещи, за летни увеселения и поради отдалечеността от домовете на граждани те — шумът няма да ги смущава.

Господин ГОСПОДИНОВ:

— Предложението може да се обсъди в Окръжния и градския комитет на Комсомола.

Задочния разговор осъществява Тана ТОДОРОВА

Снимки Иван РУСКОВ

От нас се искат дела и пак дела

„Никакво самоусътокоение, никакво самодоволство. Това, което вчера ни задоволяваше, днес вече е недостатъчно, а утре е изоставено“.

(Из Писмото на др. Т. Живков до ЦК на ДКМС).

Писмото на първия държавен и партийен ръководител до българските комсомолци е всеобхватен израз на грижите на Партията за младото поколение, документ за преснислание на настоящето и поглед в бъдещето, подтик за творчески и дръзновен труд. Нарасналите възможности на социалистическа България поставят пред всеки млад човек нови проблеми, изискват изпълнението на нови задачи, търсенето на нови пътища. Призиви към равновесие — да се обърнем назад, да погледнем изминатото с очите на на

ОТ НАС СЕ ИСКАТ ДЕЛА И ПАК ДЕЛА

От 3 стр.

стоящото, трезво да прецениш успехи и слабости и отново да тръгнеш дръзвено напред — ето повикът на Партията, задачата на младите, защото в младешките ни бяха бъдеще, в нея са надеждите и стреленията на цял един народ.

В днешния разговор по повдигнатите от Писмото проблеми участват представители на всички, към които то е адресирано.

Първият въпрос към младите великотърновски белегист Анчо КАЛОЯНОВ, издал наскоро своята трета книга, е за съвременната тема, за нейното място в неговото творчество.

— Аз мисля, че читателят иска да види себе си в книгите, а не времето на миналите герои. В белегистиката, която пиша, смятам, че съм верен на съвременната тема. Работя с млади хора и ми се ще да виждам, че ще дойде един добър ден, в който да напиша нещо истинско и свежо за моя млад съвременник. Във Велико Търново има атмосфера, има младежки дух, който очаква своето претоварване, както това веќе прави Ив. Минев в книгите си. А Венеция не бива да потъне в „Като бия слаг в планината“.

— Въпреки този афинитет към съвременната тема, Вашата последна книга „Димитър Злочест и войводата Патрев“, по моему, най-добре в художествено отношение, е със сюжет от историята, разказва за събития, станали по нашите земи много преди нашето съществуване.

— Стара „школска“ истинна е, че в историческите книги търсим проекция на нашето съвремие. Все пак книгата е проява на една по

чит към големите български от Възраждането, а това донякъде противоречи с казаното по първия въпрос. За мое оправдание мога да кажа, че съвременникът дължи тази почта и без неговият духовен живот би изглеждал еднообразен. И пак за мое оправдание — в момента работя над съвременни теми.

— Всичките Ви герои са истински българи, истински синонове на нашата нация. Какво е според Вас мястото на националното в съвременното социалистическо общество?

— Също стара истина е, че колкото дървото става по-високо, толкова корените му слизат по-надълбоко. И социалистическото общество може да се изгражда само на добро познание на марксистко-ленинските закономерности и съблюдаване на родните традиции. Миналото притежава в нашето днес, присъства в нашето утре, защото който не е от някъде, той е от никъде.

Намерих секретаря на общинската комитет на ДКМС Светла ЗЛАТЕВА на доклада на годишното отчетно събрание на комитет.

— Др. Златева, в какво виждате новото, което внася Писмото в комсомолската ра

бота?

— Новото е продиктувано от новия етап, в който навлезе нашето общество. Писмото се явява продължител на Тезисите и в този смисъл те са неотделими едно от друго. Най-важното качество на Писмото е, че това не е документ, заради документа, а напротив има огромно практическо приложение.

— Вие изпреварихте втория ми въпрос, но той се състои в това: Как строителите-комсомолци ще отговорят на призива на Партията?

— С дела. На първо място да се заздрави съюзната дисциплина, да се залечи изостаналостта в производството от по-малките до минимум, да се повиши квалификацията, да се даде, да се даде, да се даде чително място задачи да решаваме, но щом ни вярват, мисля, че и успехите няма да закъснее.

Станислав ДЕЧЕВ, мляфьор.

— Четохте ли Писмото на др. Т. Живков до младежта?

— Разбира се. Човек не може да остане безразличен към такива събития. В някоя от отношения останал поради зен.

— Порази ме откровението, с което Партията поставя тези въпроси, защото проблемите на близки, те са наши действителност, а ние не намерихме в себе си смелост сами да ги поставим на дневен ред.

Красимир ПЕТКОВ

Физкултура, спорт, туризъм

Отчети и избори в БСФС

Секцията по футбол на ДФС „Етър“ — с разгърната програма

При голяма активност от страна на делегатите преми на състоялата се в петък отчетно-изборна конференция на секцията по футбол на ДФС „Етър“. Докладът на председателя на секцията Николай Панайотов, заместник-председател на Окръжния на роден свят във Велико Търново, бе един аналитичен обзор на най-яркото в отчитания двегодишен период.

Достойнство на този анализ бе, че еднакво внимание бе отделено както на работата с подрастващите, така и с представителните отбори. Не бяха отминати слабостите. Реалистично бе оценена работата на спортно-педагогическите кадри в областта на този най-общият от хората спорт. Посочено бе, че с футбол са се занимавали в последните две години около 2700 души. В същност това е броят на участниците в организираните състезания, но преди всичко — стартирали те в турнирите по футбол на малки врати. Иначе за „голямата“ игра липсва материална база — наличното само на прише „Спартак“, претоварено с работа на представителните детско-юношески отбори, пречи за ползуването и от работнически състави.

Облекчение с въвеждането в експлоатация на резервния затворен и кортов терен на комплекса „Ивайло“ щемля. Но това също няма да е достатъчно. Малко са участниците сред средношколците — едва 8 отбора от 11 учебни заведения. А както отбеляза един от изказалите се (Ганчо Дамянов) в миналото то чино гимназиалните състави

даваха и за представителния отбор. Лошо се работи сред студентите. Нужна е пълна мобилизация на силите на щатните работници и особено на обществения актив за създаването на широка маса на основа на великотърновския футбол.

С интерес бе проследен анализът в представителния мъжки отбор. Сериозни не дъви в учебно-тренировъчния процес, лични слабости на старши треньорите доведоха до провали, задачата да се въвеждат отборът в „А“ РФГ. Сегашният сезон „Етър“ потърси съдействието на известен български специалист по футбол (Ат. Пържелев), насочи се към разумно балансиране на младостта в отбора с рутинирани футболисти (К. Ивков, Ст. Павлов, Ив. Божилков), още в първите кръгове бе изяснен основен състав, който поведе борба за челото. Съвсем правилно проблемите на първия отбор се свързваха пряко със състоянието на детско-юношеския футбол. Незадоволителни са резултатите на 140-те обучаващи се, още може да се желае от някои специалисти, особено важен проблем е селекцията, при която няма единомислие между треньори и училищни ръководства. А в състояние то на работата с младите се вижда утрешното развитие на представителните гарнитюри.

На възпитателната работа с футболисти и зрители бе отделено място както в доклада, така и в разискванията. Особено тревожи повишението на част от зрители на ст. „Ивайло“, които

все още не искат да разберат по какъв начин могат да помогнат истински и... кога преминават границите на допустимото и с неподходящи скандирания неоснователно обидят тежко противниците състезатели, съдиите... Вярно, футбол без спортна публика не е футбол, темпераментът е хубаво нещо, но не бива да се губи никога вярното чувство за мярка.

Направени бяха интересни предложения: за конкретна работа по възпитанието, за организиране срещи на детски отбори преди мачовете за първенство, за настойчива борба с тютюнопушенето и употребата на алкохол. Секретарят на ГК на БКП Стефан Тодоров изрази висока оценка на комитетата за усилията на новото ръководство на отбора да го изведе на чедна позиция. Представителят на БФФ Арахангел Петров сподели, че от събранията на секцията в окръга на най-високо ниво е минала конференцията на „Етър“, като особено радва критичният, аналитичен дух на докладта. Той предложи да се помисли за развиването на кварталните спортни клубове.

Приетата разгърната програма поставя конкретни задачи за треньори и обществения актив за полем в развитието на футбола във всички ешелони.

Избран бе съвет на секцията от 37 души и бюро, съставено от 11 души. За нов председател бе избран Николай Панайотов.

Александър ТОШЕВ

В „Б“ РФГ

„ГИГАНТ“ (БЕЛЕНЕ) — „ЕТЪР“ 0:1. Поради наказанието, което изпращава беленските футболисти, мачът им с „Етър“ се игра на стадион „Слави Алексиев“ в Плевен. Общо играта в този диалог на първи и последен във временното класиране не бе особено привлекателна. Още във 2-та минута великотърновският отбор можеше да излезе напред — след добро центриране на Павлов, от 5-6 метра пропуснаха Божилков и Ненчев. Задълго топката се задържа предимно в централната зона. Вярно е, че етърци играха с по-голямо самочувствие. Но и с мисъл за поддържане на непрекъснатия спънник и че, рано или късно гол все пак ще падне.

На грубата игра на „Гигант“ те трябваше да отговорят с по-настойчиви действия и по-остри слезания към беленския вратар Спасов. Така в 36-та и 41-та минута отново пред Ненчев се откриха хубави възможности, но той не можа да ги използва.

В началото на втората част пролича по-голяма мобилизация сред „виолетовите“ и след няколко добре центрирани топките от Цингов, голмайсторът Иван Ненчев вече не срещи — 1:0 за „Етър“ в 54-та минута. С това почти се изчерпаха головите полужения до края на мача.

Срещата бе ръководена аз торфотът от Б. Кюрчиев (СФТ).

„ЕТЪР“ — Коцев, Маринов, Ивков, Ангелов, Димитров, Божилков (54-Калчев), Цанев, Даскалов (77-Велков), Павлов, Ненчев, Цингов.

„ГИГАНТ“ — Спасов, Солюмонов, Кривов, Радулов, Станев, Добрев, Михайлов, Ченков, Янков (75-Кунов), Лоринков, Мънев, (75-Гатев).

Иван ИЛИЯКОВ

„АКАДЕМИК“ Св — „ЛУДОГОРЕЦ“ Рз 6:1. При сухо време — истински дъжд от голове! Този мач на два състава от челото на времевото класиране се очакваше с голям интерес и той бе напълно оправдан. Цялата среща премина на високи обороти, показан бе хубав, мъжествен футбол. На тоталния натиск на домакините гостите отговориха с прегрупиране на силите предимно в защита с трима централни бранители. Неведнаж те опитваха контраатаки. При една от тях, като намериха неподготвена защитата на домакините, те, успяха да отбележат и гол.

Но от този момент мобилизацията сред студентите си каза думата, те започнаха интересни импровизации и плетяха една след друга отлични атаки. Особено през вторите 45 минути свишкови успяха да покажат сиърниците си.

Изразителната победа футболистите от Свишкови поднесоха на хилядите си почитатели като своеобразен подарък за настъпващия студентски празник 8 декември.

Ето и голмайсторите в този мач: за „Академик“ — 4-та минута Янков (8), 11-та — Тодоров (9), 46-та Божилов (4), 55-та и 83-та Курбанов (7) и 67-та Павлов (12), а за „Лудогорец“ реализира Трайков (9) в 9-та минута.

П. ТОДОРОВ

„ЛОКОМОТИВ“ ГО — „ВОЛОН“ 1:3. Колко неочакван есенен финиш на локомотивци! Липсваше футболна на гласа за този мач, борба имаше, но не бе подплатена с техническа сръчност. Нападателите не се движеха достатъчно, оскъдняте голове положения бяха проиграни поради съетене, липса на поглед в головата ситуация. В 12-та минута Йотов (11, Л) остана сам срещу Кандиларов (1В) но прати топката право в ръцете му. По подобен начин пропадна и атака на Ничев (2,Л). Сякаш олово бе излято в краката на Абиев (9), Стоянов (10), Йотов и... другите. Шумени спойно отразяваха и разиграваха уверено в средата на терена. При контраатака в 22-та минута Георгиев (7, В) изведе „Волон“ напред — 0:1.

След почивката Гавазов за мени Ушев (8, Л) и единствено младежки футболист бе ефикасен борец с точен пас и стрелба, но... какво може да стори само един? В 51-та минута неразборителство в крайната защита бе използвано отново от Георгиев — 0:2. Шуменият отбор за игра като у дома си и в 73-та минута Димандиев (6, В) пропусна да реализира дузпа, но бързо се реваншира — след нови три минути с хубав гол от 20 метра доведе до 0:3. Почетен гол за домакините отбеляза Станев. Извънът от мача е, че рано или късно за слабостите се плаща съответен да нък.

Александър ЧАНТАРОВ

„ДОБРУДЖА“ Тх — „ВЕЧЕВ“ (Елена) 0:0. Ценен е този частичен успех на еленските футболисти в последния есенен кръг. Те преживяха трудни минути през пър

Обсъждана в „Ехо“

В събота и неделя по миналия на туристическо дружество „Трапезица“ старостоятели град стана домакини на еднократно интересни срещи с редакционния колектив на вестник „Ехо“.

Състои се творчески разговор между членовете на редакционната колегия на туристическия седмичник и неговите кореспонденти от всички окръзи.

След това в салона на Проф. сюзията дом на културата многобройни любители на родната мило родна присъстваха на общоградското обсъждане на „Ехо“, в което участва секретарят на ЦС на БТС Петър Беленски. Присъствие към гостите и активистите на туристическо дружество „Трапезица“ произнесе неговият председател Господин Господинов. Първи зам.-председател на градския народен съвет, а в основния доклад и изказванията беше изтъкнато, че вестникът е член в пропагандата и борбата за изпълнение на партийната линия „Туризъм в бита на народа“.

В неделя се състои пресконференция, на която секретарят на Общинския комитет за развоя на Велико Търново Николай Ценов запозна журналистите с подготовката, която се извършва в града за ознаменуване 1400-годишнината на българската държава. Гостите разгледаха някои от експонирани обекти.

Веселин ДОЛЧИНКОВ

Телевизия

ВТОРНИК — 5 ДЕКЕМВРИ

10.00 — По света и у нас, 10.30 — „Пожарици“, 10.45 — Международен турнир по тенис под шефството на Българската телевизия — директно предаване от зала „София“, 11.30 — Последният естетр на Дева Селвалт — телевизионна новела, 12.05 — IX конкурс за младежка ария на песен — концерт, 12.30 — Информационен дневник, 15.00 — Международен турнир по тенис под шефството на Българската телевизия — директно предаване от зала „София“, 17.15 — Програма за детските градини (повторение), 17.30 — Новини, 17.40 — „Средиземно море“ — познато и непознато — сериен научно-популярен филм (VII епизод), 18.05 — Реклами, 18.15 — „Сломота за брата“ — филмов очерк, 18.30 — Студио „Народно творчество“, 18.55 — „Имам идея“ — публицистично предаване, 19.30 — Лека нощ, деца, 20.00 — По света и у нас, 20.30 — „Когато настъпва септември“ — светски игрален филм, 22.00 — VI преглед на творчеството на младите български композитори, 22.30 — Новини.

СРЯДА — 6 ДЕКЕМВРИ

10.00 — По света и у нас, 10.30 — Международен турнир по тенис под шефството на Българската телевизия — директно предаване от зала „София“, 11.30 — Изкуството на Галина Уланова, 12.30 — Информационен дневник, 13.00 — В помощ на лекар: „Пневмония, причинени от аеробни грам-отрицателни бактерии и вирус“, 16.00 — Международен турнир по тенис под шефството на Българската телевизия — директно предаване от зала „София“, 17.00 — „На горската поляна“ — предаване за децата, 17.30 — Новини, 17.40 — Международни състезания по ски за световната купа (жени-спускане) — репортаж от Вал д'Изер, 18.30 — „Отечество“ — Калитрово, 19.00 — „Римски Корсаров“ — творчески портрет, 19.25 — Реклами, 19.30 — Загледаните телевизора: „Чудали“, 19.50 — Лека нощ, деца, 20.00 — По света и у нас, 20.30 — Забавна програма, 21.00 — „Търновската книжовна школа“ — документален филм, 21.25 — Гледнама „Школата на Етимий“, 22.10 — „Галерия ЛНК“ — Мариано Родригес, 22.30 — Новини.

ЧЕТВЪРТЪК — 7 ДЕКЕМВРИ

10.00 — По света и у нас, 10.30 — Програма за детските градини — Бойбената планета, 10.50 — БТ за Интервю: Истории на танцов състав при ЦСДК и Вокален концерт, 11.30 — Международен турнир по тенис под шефството на Българската телевизия — директно предаване от зала „София“, 12.30 — Информационен дневник, 16.00 — Международен турнир по тенис под шефството на Българската телевизия — директно предаване от зала „София“, 17.00 — Програма за детските градини (повторение), 17.30 — Новини, 17.40 — Международни състезания по ски за световната купа (жени-спускане) — репортаж от Вал д'Изер, 18.30 — Програма, посветена на Деня на българската студентска младеж, 19.50 — Лека нощ, деца, 20.00 — По света и у нас, 20.30 — „Това не сме училци“ — светски игрален филм, 22.05 — Концерт на представителни студентски състави, 22.50 — Новини.

Окръжна дирекция „Народна просвета“ — Велико Търново

На основание чл. 28 и чл. 29 от Наредба № 8 на МНП за назначаване на учителски кадри и решение № 118 на ИК на ОБС

Обява

конкурс за учители и възпитатели за всички учебни предмети за всички степени и в дове учебни заведения в градовете — Велико Търново, Горна Оряховица и Свищов.

Документи на кандидатите ще се приемат в Дирекцията „Народна просвета“ от 5 до 15 декември т. г. в стая 1.

2-2

Проверка на таланта и на трудолюбието

Какво е театърът, ако не младост? С горенето, търсене то и безрезервното себеотдаване, докато артистът може да се появява на сцената, а това много често означава до като е жив. Може би зато на понятието младост, за което са характерни всички тези качества, в театъра е условно, означаващо предимно всяко определена възраст на граница, но не и духа, в който всички трябва да запаят нещо от младежките амбиции, от вътрешния стремеж и усет към новото, за да са способни да улавят пулса на съвременето си.

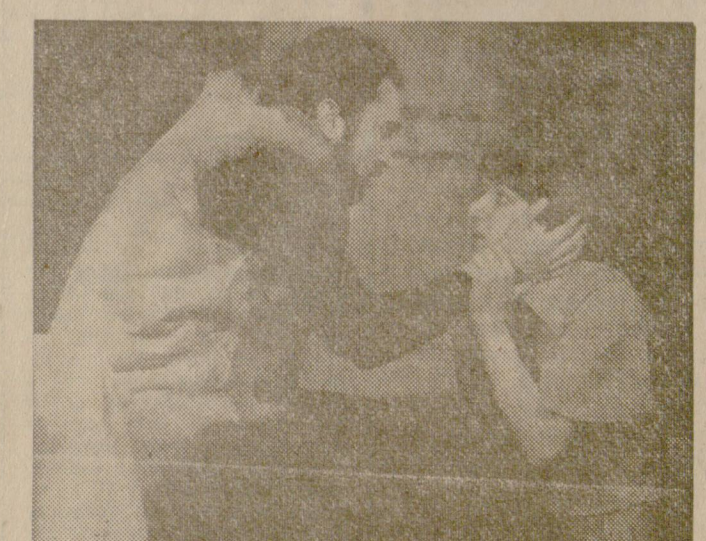
В драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“ младите хора са твърде много и със значителни пазиви, за да е възможно в няколко реда да бъде разказано за всекиго поотделно. Достатъчно е да си спомним само няколко постановки, за да се уверим, че нито една от тях не е осъществена без активното участие на младото поколение. А ако се обърнем към изминалите два сезона, не можем да не „видим“ талантливите изяви на актьорите Стоян Сърданов, Румяна Гайтанджиева, Иван Евстатиен, Иван Попов, някоя от които вече не са в театъра, но именно на великотърновска сцена разкриха възможностите си и убедили публиката, че театрът има как да очаква от тях.

Ще бъде справедливо, ако, говорейки за младите артисти, не забравяме опова яд ро в театъра, което спомага непрекъснато променящата се младежки състав. Станка Пенчева, Антония Чолчева, Антон Савов, Борис Дюлгеров, Петър Петров, Стилиян Анастасов и другите, които избрах великотърновската сцена за повече години, означават за младите не само професионален опит на сцената, но и създават атмосфера, в която се овладяват моралът и етичните норми в колектива.

За младите актьори, някои от които имат зад себе си немалко и успешни изяви като Иван Евстатиен, Кирил Ангелов, Сава Димитров, Евгений Дойчинов, Ваня Тодорова, както и за останалите, на които теърва предстои да наложат себе си на сцената — Петър Митрушев, Рада Кристианова, Стоян Анастасов, Божидар Янков, Татяна Александрова и другите, са създадени условия за развитие и израстване в професията. В последните няколко сезона те имаха възможност да работят с един от най-интересните режисьори в българския театър като Леон Даниел, Любен Гройс, Младен Киселов, Станко Станчев, а това бе универсален тест не само за младите, но и за всички в трупата. Разнообразният репертоар, в който е застъпена както съвременната, така и класическата драматургия също е чудесна предпоставка за обогатяване на изразните средства в актьорската палитра, още повече, че младите имаха отго

Младите артисти Елена Андреева, Кирил Ангелов и Евгений Дойчинов в спектакла „Процесът против богомилите“ от Стефан Цанев — постановката, с която те активно участва в театралния преглед „Поглед към вековете“ и бе удостоен с голямата награда „Златният меч“.

Ваня Тодорова и Петър Митрушев в сцена от спектакла „Отвяд миражите“ на Драгомир Асенов.

ворни и централни роли в постановките. Тук трябва да споменем постановките „Мизантроп“ на Мольер, „Идиот“ на Достоевски, както и предстоищата „Коварство и любов“ на Шилер. Или пък многото заглавия от съвременната българска драматургия — „Криминална песен“ от Иван Радов, „Римска баня“ и „Сако от ветур“ от Ст. Стратиев, „Отвяд миражите“ на Драгомир Асенов, в които участват на младите бе в основата на сценичните реализации.

Сцената на театъра не е единственото място за изява на младите театрални творци. Камерната сцена, възбуждена през последните години, разшири периметъра на творческите им търсения. Тази сцена преди две години предложи на младите зрители постановката „Вкус на мед“, реализирана от младата режисьорка в театър „Йорданка Самсевича. Към разширяването се възможности за творческа изява трябва да прибавим кафе-театъра, опит за който бе направен

миналия сезон, макар и без участието на младите. Но в бъдеще те биха могли да внесат в него своите търсения и усет към модерен театър.

Когато говорим за създадени възможности за изява и развитие, това съвсем не означава, че пътят на младите е безпроблемен и окончателно решен. Всъщност, проблемите започват именно отук. Защото актьорът може да почерпи от опита на другите, от знанията и виждането на режисьорите, но той винаги остава сам в най-трупната и за всяка постановка само негова задача — да „влече“ в ролята, да й бъде верен и талантлив, во да я доведе до зрителя. А това може да стане само с талант и много труд — двенещи, без които нито в младостта, нито по-късно актьорът трябва да има смелост да се появи на сцената. В това е голямата отговорност на младостта — да бъде проверка на таланта и на желанието за труд.

Николина ЯМБОЛИЕВА